

[Hagen Hagensen.]

mål om forenkling, og givet er det, at forenkling synes tiltrængt inden for behandling af udstykningssager.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen har allerede nævnt en lang række love, som kommer i betragtning, forinden en udstykningssag kan færdigbehandles, og sely om rækken af disse love var lang, så er det endda ikke alt. Der er andre ting at tage i betragtning: forholdet til private veje, til vandløb, og de er ikke klarlagt, heller ikke med det lovforslag, der foreligger her. Det kan endda nævnes, at man også i henseende til sundhedsvedtægt og andre ting skal foretage overvejelser og rette forespørgsler, forinden en udstykning kan ske. I alt er det et sted mellem 10 og 20 love, og hvad dertil slutter sig, der kommer ind i billedet, foruden hvad der for den enkelte ejendom kan være af servitutbestemmelser, som skal tages i betragtning under udstykningssagens behandling. Dette synes i sig selv at kunne tiltrænge forenkling, men desværre er det jo ikke det, som dette lovforslag beskæftiger sig med. Det, man her vil forenkles, er selve udstykningssagernes behandling. Forenklingen går for udstykningslovens vedkommende ud på, at der sker en skærpelse af kravene for udstykningen. Udstykningsloven giver hjemmel til at nægte en udstykning, ikke blot hvad angår selve delingen, men også hvad angår den påtænkte anvendelse af et påtænkt udstykket areal, når udstykningen vil medføre forhold, der er i strid med eller kræver godkendelse efter bestemmelser, der er fastsat i eller i henhold til gældende lov.

Den nye udformning af hovedbestemmelsen om godkendelse af en udstykning er meget vid og rummelig. Selve udformningen lyder umiddelbart logisk og rigtig, idet resultatet af en udstykning ikke må blive noget, der er i strid med gældende love, eller hvad der kommer til i fremtiden af love. Men — og der er et stort men — der tillægges ved lovforslaget den højtærede landbrugsminister meget vide beføjelser, idet der ved blanketbestemmelser tillægges ministeren eller endog ministeriet ret til at give nærmere forskrifter bl. a. om indhentning af erklæringer fra begrebet „andre myndigheder“ end vedkommende kommunalbestyrelse og også til at give andre forskrifter

for sådanne erklæringer. Jeg er ingen tilhænger af blanketbestemmelser. Hvad der kan udtrykkes i loven, bør stå i loven, således at dette høje ting gennem sin vedtagelse af den har ansvaret for dens indhold, men også kun for, hvad tinget har haft til behandling og vedtagelse.

Når den højtærede landbrugsminister har fulgt udkastet til lovforslaget ganske nøje, er der vel grund til at formode, at ministeren også vil følge udkastet til bekendtgørelsen om ændringerne i udstykningsloven, og dette udkast til bekendtgørelse indeholder bl. a. krav om, at der i udstykningssager indeholdes udtrykkelig oplysning ikke blot om formålet med udstykningen og om den tilsigtede anvendelse af parcellerne, men også om anvendelsen af restparceller, ligesom der skal gives udførlige oplysninger om arten af og formålet med bygninger, der er eller agtes opført på de enkelte parceller. Betydningen og nødvendigheden af så vidtgående oplysninger er ikke umiddelbart klar, og det bør derfor nøje overvejes, om der bør gives så vidtgående beføjelser til den højtærede minister, eller om det ikke ville være mere rimeligt i loven nærmere at fastlægge og klargøre omfanget af den oplysningspligt, der skal være i udstykningssager.

Når udstykningsloven skal ændres, er der imidlertid også andre forhold, der bør tages i betragtning og undergives prøvelse og overvejelse. Jeg tænker her på jordspørgsmålet også i henseende til de markedsforhandlinger, der foregår. Senest har mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, i Berlingske Tidendes mandagsdebat af 7. ds. peget på spørgsmål i denne forbindelse og fremhævet, at man blandt andet ved ændringer i udstykningsbestemmelserne kan blive i stand til at standse tendenser til fremmedes opkøb af arealer f. eks. til erhvervsmæssig udstykning, hvilket bl. a. kan blive til skade for vort lands værdier. Jeg synes, at tiden er inde til, at sådanne overvejelser tages op, og at de indgår i forbindelse med overvejelserne vedrørende det nu foreliggende lovforslag.

Når der i øvrigt skal være tale om forenkling og dermed også om ensartethed i sagernes behandling, findes det mærkeligt, at der ikke er rørt ved forholdene i Sønderjylland. Der er gået mere end 40 år, siden